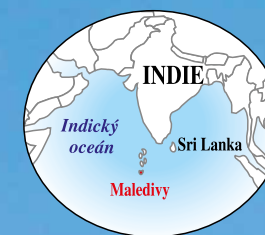

Na kole po atolu

text Monika Vacková foto Jiří Vacek a autorka

ZAŽÍT ZE SEDLA KOLA MALEDIVSKÝ RÁJ NA ZEMI? NESMYSL! NEBO NÁS CHTĚJÍ PROVÉST PO HLAVNÍM MĚSTĚ MALÉ, ŘÍKÁTE SI? NEBOJTE, ZAVEDEME VÁS NA ATOL ADDU, ZNÁMÝ TĚŽ POD JMÉNEM SEENU, „NA TAK TROCHU JINÉ MALEDIVY“, KDE TO ALESPŇ TROCHU JDE! POJĎTE SE TEDY S NÁMI PROJET PO NĚKOLIKA PROPOJENÝCH OSTRŮVCÍCH.

Nejjižnější maledivský atol Addu, který leží jen několik málo kilometrů pod rovníkem, tedy již na jižní polokouli, jsme si vybrali k naší krátké zimní exotické dovolené záměrně. Důvodů bylo hned několik. Miniaturní ostrůvek s drahým resortem bychom s jistotou nezaplátili a po pár hodinách bychom se nejspíš nečinností a nudou ukousali. Krom toho by nám luxusní bungalov stojící na kůlech nad tyrkysovou hladinou moře při cestování s naší ještě nešestnáctiměsíční dcerkou jako nejvhodnější místo na klidnou dovolenou taktéž nepřipadal. A hlavně, na malém izolovaném ostrůvku plném přeťvářky by nám chyběl kontakt s místními lid-

mi a maledivskou realitou. Bez toho by naše cestování už vůbec nemělo smysl. Proto bylo rozhodnuto, když na Maledivy, tak na ostrůvek Gan v atolu Addu, který je propojen s dalšími čtyřmi ostrovy hrázemi a mosty. A hlavně, resort zde bezplatně půjčuje kola na celou dobu pobytu!

Uvítání letkou kaloňů

Po celkem náročném a dlouhém letu, který naše dcerka zvládla na výbornou, jsme přistáli na mezinárodním letišti Gan, na stejnojmenném ostrově v Indickém oceánu, kde nás při výstupu z letadla čekalo více než 30 °C a vysoká vlhkost. Nebylo třeba přehna-

ně panikařit z teplotních rozdílů, příjemný hotel vybudovaný z bývalé britské základny byl hned za rohem, od letiště vzdálen asi 500 metrů. Před letištní halou nám okamžitě proletělo nad hlavami něco velkého, co vypadalo jak králík s křídly. Než jsme se vzpamatovali, seděl místní velký kaloň na jedné z palm. Byla jich tu u letiště spousta a v pozdním odpolední se probouzeli do života.

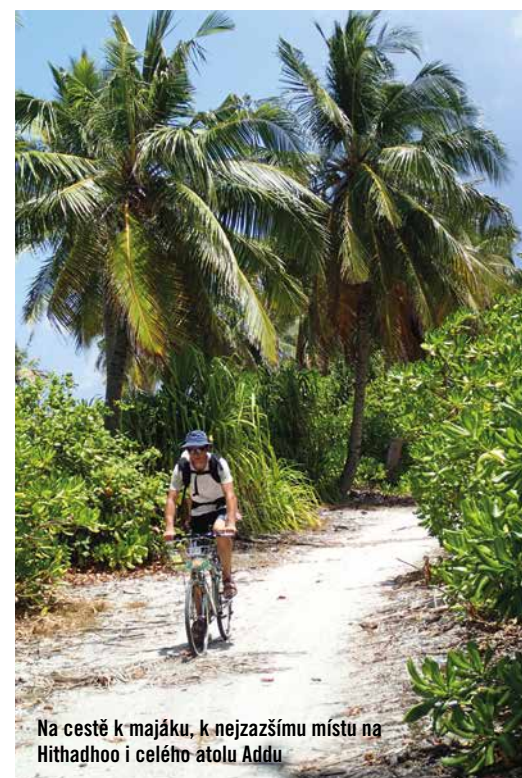
Na počest našeho příjezdu zaměstnanci resortu poshazovali v zahradě kokosové ořechy z palm a na starých stavebních kolečkách je přivezli k nám, abychom se mohli příjemně osvěžit a naladit na maledivskou pohodu.

Jedna z mešit na ostrůvku Maradhoo

Přístav na Maradhoo – čerstvě vylovení tuňáci se prodávají rovnou z lodí nebo z mola

Na cestě k majáku, k nejzazšímu místu na Hithadhoo i celého atolu Addu

Kola

S malými obavami, ale natěšení, jsme si zašli okamžitě půjčit nabízená jízdní kola. Na základě zpráv, které se k nám již před odletem dostaly, jsme se totiž trochu báli, že to budou stará, skoro nepojízdná kola. Při prvním pohledu na „kolový park“ jsme se uklidnili. Většina z těch městských kol s košíky na řídítkách, která tam zrovna stála, byla celkem zánovní a provozu schopná. Uvidíme, jak na nich půjdou objevovat krásy atolu. Kola jsme si hned převezli na terasu našeho bungalovu, kde byla od té chvíle připravená kdykoliv vyrazit na obhlídku. Nutno říct, že ne každé kolo, které bylo k dispozici návštěvníkům, bylo ve stavu, aby se vydalo až do nejzazších koutů atolu. Na těch „našich“ našťastí stačilo jen trochu prodloužit stojánek, aby měla jeho funkce vůbec smysl, a zapomenout na skřípání pedálů při každém záběru, ale jinak kola dobře posloužila.

Mořský život jako na dlani

Cesta na most na nejbližší ostrov Feydhoo není značená, a tak jsme namátkově zkoušeli, která že odbočka z těch tří neoznačených před námi, je ta správná. Byli jsme tak nadšení z toho, že jsme na Maledivách a na kolech, že se nám ji nepodařilo hned napoprve trefit. Celou dobu nás s úsměvem pozoroval prodáváč z obchodu se suvenýry, a když už i nám bylo jasné, že je to ta prostřední cesta, začal nás navigovat. Alespoň jsme hned zjistili, že ty zbylé dvě nikam daleko nevedou, jedna k zadní bráně letiště a druhá kolem mešity k uzavřenému nefungujícímu hotýlku. Konečně se před námi objevil první nájezd na most a my zalapali po dechu. Most vypadal velice pěkně a ty nádherné barvy moře

všude kolem. Na malinkatých vlnkách se houpaly menší lodě, rybáři rybařili na mostě, odkud jsme s nimi společně pozorovali hejna barevných ryb a několik velkých mořských želv, které se tu a tam vynořily, aby se nadechly. A my už vůbec nelitovali, že jsme se sem trmáceli i s Bárrou, která vše pozorovala z nosítek na zádech. Byla to neskutečná pastva pro oči. V následujících dnech jsme tento most navštěvovali i několikrát denně, ať už na kolech, či pěšky. Mořský život jsme tu měli jak na dlani. Krom želv a rybek se nám tu ukazovali i rejnoci a trnuchy.

Jen pohled nalevo nás trochu zamrzl. Probíhaly tu rušné stavební práce, při kte-

rých se prodlužuje přístavací dráha do moře. Dnešních 2650m ranveje není dostatečných pro velká letadla. Asi tu bude brzy po klidu. Momentální provoz na letišti zatím vůbec neruší pohodu v blízkém hotelu.

Spojené ostrovy

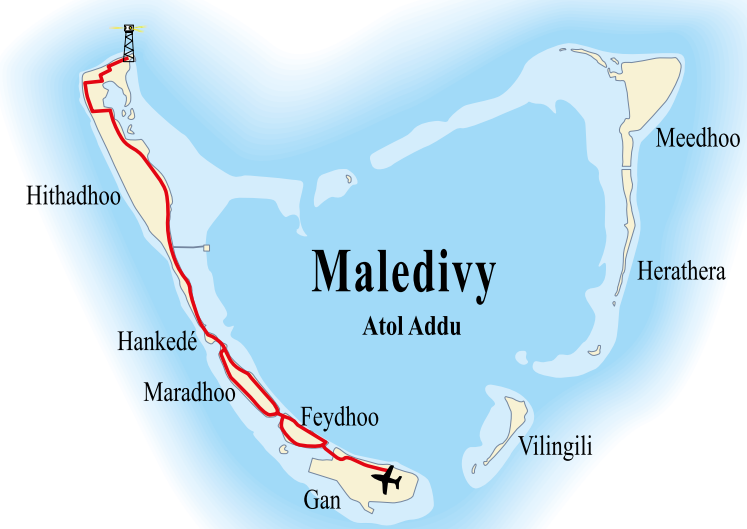
Silnice, hráze a mosty propojují celkem pět ostrovů. Gan, Feydhoo, Maradhoo, neobydlený malinkatý Hankedé a největší z nich Hithadhoo. Od letištní budovy na ostrově Gan do nejzazšího místa na ostrově Hithadhoo je to nejkratší cestou 16km. Když si ale budete chtít projet všechny uličky a zákoutí na ostrovech, pojedete pod rozpáleným sluncem

a připočtete samozřejmě i cestu zpět, tak je to na obyčejných a mnohdy rozskřípaných kolech docela slušný výkon na celý den. Ostrovy Feydhoo a Maradhoo se dají projet celé kolem dokola po asfaltu a křížem krážem po písčiny cestách. To jsme také udělali v následujících dnech. Maledivy jsou navíc zemí s nejnižší průměrnou nadmořskou výškou na světě, nejvyšší bod je 2,4 metru nad hladinou moře, takže rozpálené slunce vás s jistotou dostane!

Podívat se a projet se na kole alespoň po těchto pár ostrůvcích nám pomohlo vytvořit si reálný obraz Malediv. Od brzkého rána slunce páli takovou silou, že i místní, pokud nemusejí, se ven nevydávají. Také jsme při našich dopoledních a poobědových výjezdech opravdu mnoho lidí neviděli. Pouze děti vracující se ze školy, stánkové prodávče krčící se pod slunečníky či palmou a rybáře v přístavech, kteří se zrovna vrátili z lovu. Větší množství místních jsme potkali jen poblíž mešit, kterých je na Feydhoo několik, když je muezzin svolával k pravidelné modlitbě. V tu chvíli se na liduprázdných silnicích objevilo i několik skútrů, motorek a aut. Od prvních metrů na kole nás místní řidiči mile překvapili. Jezdili pomalu, opatrně, a když viděli cyklistu na silnici, o to obezřetnější byli. Nejednou se nám stalo, že kolem nás řidič projel krokem a po pár metrech se vrátil ke své původní rychlosti, která ani tak nebyla extra vysoká. Místní říkají, že nejrychleji jezdí řidiči na Hithadhoo. Jsou to prý blázni, kteří jezdí strašně rychle. Kolik to je? Prý až 60 km/h!

Odpadkoví králové

Těšili jsme se na objevování méně turisticky navštěvovaných zákoutí ostrůvků, na bílé pláže, palmy a úchvatné barvy moře, které nás udivovaly od příletu. Což o to, bílé pláže se sice často objevovaly, k některým byl přístup rovnou od silnice, ale čím blíže jsme u nich byli, tím víc tu pověstnou bílou barvu postrádaly. Pláže byly všechny znečištěné. V tom lepším případě pouze nánosy rostlin z vody a vyplavenými korály, bohužel v tom horším a častějším případě odhozenými a vyplavenými odpadky, od plechovek až po plasty. Tyto smutné pohledy jistě v katalozích cestovních kanceláří ne najdete. Průjezdem ostrůvků jsme nakonec zjistili, že odpadky jsou naprosto všude. Projeli jsme i kolem ohromné oplocené centrální skládky, kam se naváží odpad ze všech zmíněných ostrůvků. Byla to jedna obrovská doutnající halda, ze které sem tam trčely ohořelé kmeny palem.

SKANDINÁVIE

Velká skandinávská pouť na kole

SKOTSKO

Skotsko na kole: Od Highland až po Skye

KORSIKA

Korsika na kole: Nejkrásnější ostrov

MALLORCA

Mallorca na kole: Svěží vítr

CK BONDO
Specialista na cyklozájezdy

Voucher 500 Kč
Podmínky uplatnění viz www.bondo.cz

www.bondo.cz

Kousek před skládkou se nachází velká, dosti hlučná dieselová elektrárna, která zásobuje elektrickým proudem všechny ostrůvky, a naproti ní hlavní nákladní přístav atolu, ke kterému vede dlouhá dlážděná hráz.

Na každém ostrůvku bylo minimálně jedno velké dětské hřiště, přitom všechny zely v jakoukoliv denní dobu prázdnou. Trochu nám to vyvolalo vzpomínky na domov a neřízenou dotační politiku EU posledních let. Když jsme se zrovna u jednoho prázdného hřiště ve stínu pod stromem občerstvovali, v protisměru přibrdily dvě dámy na skútru, aby se pozdravily s naší Barunkou. Až při jejich odjezdu jsme si všimli, že nejedou samy. Na předním košíku, který byl připnutý na řídkách, jim seděl malý zelený papoušek. Asi potřeboval na čerstvý vzduch.

Malý zrelý maják

Na ostrově Hithadhoo jsme dojeli až na konec asfaltové silnice a vydali se směrem na sever prozkoumat nejbližší místa našeho výletu. Cesta byla jen písečná a její šíře se zmenšovala stejnou úměrou, jakou jsme se vzdalovali od centra města. Přijeli jsme k laguně, která neskutečně zapáchala a barva vody modrou v žádném případě nepřipomínala. Dlouho jsme ten zápach čichat nedokázali a raději jeli dál do místní divočiny. Cesta se změnila v pěšinu, minuli jsme poslední domky a chatrče a pak už jsme jen v palmovém listí zkoušeli, kam dojedeme. Výhledy na moře odtud byly parádní, nikdo nikde nebyl, ale i sem jistě často místní zaví-

Odpadky se válí bohužel skoro všude – znečištěná plážička na ostrově Meedhoo

tají, neboť odpadky byly od posledního domu bohužel opět všude. O zanesených přístupech k plážím ani nemluvíme. Bylo nám z toho na nic, báli jsme se, abychom nepíchli kola a hlavně, nebylo si chvílemi ani kam sednout, Báru jsme museli neustále hlídat, aby si neublížila. Zkusili jsme pak ještě další cestičky, kam vedou, až jsme se ocitli u malého zrelého majáku na konci ostrova, dál už to na kolech a po pevnině opravdu nešlo. Na malé pláži u majáku jsme viděli spoustu krásných vyplavených korálů.

Maledivané

Cesta zpět už byla v té největší výhni, kterou jsme tu mohli zažít. Smutně jsme se dívali na poslední zátku, kterou opět lemovaly haldy odpadků. „To snad ani není možný, ty odpadky je tady pohltí dřív než voda, až stoupne hladina oceánu.“

Před sluncem se nebylo dlouho kam schovat, až v jednom stinném zákoutí, kde bylo tradiční maledivské posezení. Kovová obdélníková konstrukce vyplněná jak síť lýkem či jiným materiálem a sedí se v tom, tedy poležít,

Podvečerní setkávání místních obyvatel s přáteli či sousedy na typických maledivských křesilkách

velice příjemně. Horší by bylo sednout si do této sedačky v plavkách, ale protože jsme byli na Maledivách, které jsou islámské, tak nám tu bolest ze zaříznutých provázků nehrozila. Bylo nutné mezi místními dodržovat alespoň trochu jejich pravidla v oblékání, to znamená kraťasy pokud možno ke kolenům a trička s rukávky. Šátek kolem hlavy pro ženy tu pro cizinky našťestí není nutností. V resortech se oblečení už tolik neřeší, i když jako nudista se tu rozhodně nevykoupete.

Cesty jsou jinak poměrně dobře značené, po každém přejetí mostu vás vítá velká cedule s názvem dalšího ostrova doplněná o šipky s informací o vzdálenostech na další ostrovy.

Ranní obrázek nedával tušit, kolik lidí zde opravdu žije. Odpolední a večerní vyjížďky na nejbližší dva ostrovy proto byly úplně jiné. Pod sluncem už se dalo žít a všichni místní se vydali ven. Před každým domem někdo seděl, postával či si povídal se sousedem. Spousta lidí se motala na silnicích a mnoho jich sedělo na rantlu chodníku u silnice na východní straně pobřeží.

Lidé jsou tu velice příjemní, usměvaví a někteří i komunikativní. K domluvě vám bohatě stačí angličtina, kterou ovládají skoro všichni. Maledivané milují děti, a to nejen ty své, takže naše Barunka pro ně

byla příjemných zpestřením ospalého podvečera a pro nás ideální způsob navázání konverzace.

Ideální odpočinek

Výběr destinace jsme si nemohli vynachválit. Dojet si kdykoliv kamkoliv na vybranou liduprázdnou pláž nebo po vydatném jídle proklepat obsah žaludku na bicyklu nemělo chybu. Jednu pláž jsme si obzvlášť oblíbili. Byli jsme tam vždy sami. Jen jednou nás zarazil vykukující šnorchl v mělké vodě. Místní mladík si zajel dopoledne nychat oběd. Po patnácti minutách se s námi loučil s chycenou chobotnicí.

Samozřejmě jsme si užili dostatečně i moře, korálů, ryb, mořských želv, rejnoků, malých žraloků, delfínů a i jiných mořských druhů žijících v této oblasti. Denně jsme se mohli nechat dvakrát odvézt na šnorchlování někam po atolu. Bára s námi malou loďkou nejezdila, a tak bylo třeba se střídát. K mé smůle jsem se ocitla vždy na stejném místě na šnorchlování jako předchozí den. To Jirka byl všude možné, jen tam, kde já, nikdy. Pro milovníky potápění je pak přímo v resortu potápěčský klub. K největší potápěčské atrakci patří ponor k potopené lodi.

Cyklistické rozloučení

Den odletu byl velmi nostalgický, a tak jsme nelenili, a než jsme vrátili kola zpět do garáže, vyjeli jsme na poslední obhlídku dvou blízkých ostrůvků. Asi na nás bylo vidět, že už brzy odlétáme a vlastně se nám odtud ještě nechce. Místní byli neskutečně příjemní, dávali se s námi do řeči, počasí bylo úžasné, barva moře fascinující, v přístavech byly větší lodě plné velkých tuňáků a prodej ryb probíhal rovnou na molu před nimi. Atmosféru běžného maledivského života jsme si poslední den skvěle užili.

MOJEKOLO

Vše pro cyklistiku
na jediném místě.

www.mojekolo.cz

Prodejny v Praze, Brně a Ostravě.

Sledujte naše akce!

praktické informace

charakteristika oblasti

Maledivská republika leží na nádherném pásu 1196 ostrůvků ležících v tyrkysových vodách Indického oceánu. Z téměř 1200 maledivských ostrůvků je obydleno jen asi 200. Všechny ostrovy jsou korálového původu a jsou seskupeny ve 26 atolech nepravidelně prstencovitého tvaru, mezi nejnižším a nejsevernějším je asi 754 km a pás atolů je široký cca 120 km. Jedná se vlastně o vrcholky rozsáhlé náhorní plošiny ležící pod hladinou moře, která se táhne v délce nějakých 2000 km a jejíž vrcholky dosahují výšky přes 5000 m. Nepokrývá je však sněh, ale palmy a zářivě bílý písek.

Nejvyšší bod souostroví je na ostrově Wilingili v atolu Addu pouhých 2,4 m nad hladinou moře. Většina ostatních ostrůvků je nad hladinou moře pouhé 1–2 metry. Maledivy jsou tak zapsány v Guinnessově knize rekordů jako nejnižší země světa. Celková rozloha Malediv včetně vod je cca 100 000 km², z toho jen 298 km² tvoří souše.

Atol Addu se skládá z téměř 30 ostrůvků, ze kterých je 23 neobydlených. Ty obydlené jsou administrativně spojeny do Addu City, které je po Malé druhé nejlidnatější „město“ Malediv, žije zde více než 28 000 obyvatel.

Ostrov Gan byl oficiálně vyhlášen a jeho obyvatelé byli přesídleni na vedlejší ostrov Feydhoo. Obyvatelé ostrova Feydhoo byli přesunuti na ostrov Maradhoo, do jižní části, vesnice se oficiálně jmenuje Maradhoo-Feydhoo. Důvod k přesunu obyvatelstva byl jediný. Na ostrově Gan vznikla za 2. světové války tajná základna britského

námořnictva. Proto se v tomto atolu nachází i potopená britská loď (1944). V roce 1956 tu vznikla britská letecká základna RAF, díky které tu bylo postaveno letiště. Koncem 70. let Britové ostrovy i základnu opustili. Z domů, které na ostrově zbyly, se část použila k vybudování resortu Equator Village. Většina okolních baráků slouží jako ubytovny pro zaměstnance hotelu (většinou původem ze Srí Lanky).

Letiště Gan bylo úplně první letištní plochou na Maledivách. V roce 2008 bylo toto letiště oficiálně otevřeno jako mezinárodní letiště. V tuto chvíli se pracuje na zvětšení ranveje. Délka 2650 metrů není dostatečná pro velká dálková letadla.

obyvatelstvo

Asi 400 000 obyvatel. Maledivy patří díky své rozloze k nejlidnatějším státům světa. V čele státu stojí prezident volen na maximálně dvě pětiletá období.

měna

1 MVR kurz 1,30 Kč (1 rufiya, 100 laari), v hotelech a obchůdkách se suvenýry si vystačíte s USD či eury.

náboženství

Státním náboženstvím je islám (sunnité), jiná náboženství nejsou tolerována. Islám je však tolerantnější než v jiných částech světa. Cizinci a návštěvníci Malediv nesmějí Maledivanům darovat jakékoliv předměty související s jiným náboženstvím, než je islám.

gramotnost

Maledivy se tradičně pyšní velkou gramotností obyvatelstva, ta dosahuje 98%! Většina obyvatel se

domluví anglicky. I na atolu Addu se nacházejí školky, základní školy a střední škola.

cestovní ruch

Počátky cestovního ruchu spadají do r. 1971, kdy italský cestovatel a tour operátor Georgie Forbin dostal pozvání od Ahmeda Nassema, aby prozkoumal zemi. Rok poté již vzniká první resort s velmi jednoduchým konceptem. Pokoje byly udělané z korálů, došky z listů kokosových palm a podlahy z písku. Turisté mající apartmán hned u pláže a otevřeného laguny byli nadšeni. Krásné panenské pláže a korálové útesy je natolik uchvátily, že byli ochotni slevit z vysokých nároků a uspokojili se se standardy ostrova – k jídlu byly jen ryby, rýže a banány, když fungoval generátor, tak byla i sprcha s mořskou vodou.

Bohužel, tyto časy jsou minulostí a nástup cestovního průmyslu doslova zaplavil nádherné atoly odpadem, který se likviduje, jak se dá. Na Maledivách nenajdete řeky. Sladká voda se získává z dešťové vody, případně z mořské odsolováním. Pitná voda je pouze balená.

webové stránky

www.equatorvillage.com

www.facebook.com – Addu City, Maldives nebo Addu City

doprava

www.maldivian.aero – na ostrov Gan doletíte s malým letadlem s místními aerolinkami z hlavního města Malé (přímé spojení Praha–Malé neexistuje). Případně některým sezonním charterovým letem rovnou na ostrov Gan.